

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันคุณภาพของครูกำลังเป็นที่สนใจจากบุคคลหลายฝ่าย โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในวงการศึกษากว่านี้ เพราะครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาคน เป็นตัวเปลี่ยนแปลงสังคม (Change Agent) งานของครูเป็นงานสร้างคน สร้างชาติ (สุรชาติ สังข์รุ่ง 2530: 20) ฉะนั้นถ้าจะพัฒนาคุณภาพของคน เราต้องพัฒนาคุณภาพของการศึกษา โดยเฉพาะคุณภาพของครู (ทองคูน หงส์พันธ์ 2529: 70) ดังนั้นนโยบายของกรมการฝึกหัดครู ในแผนพัฒนาการศึกษา แห่งชาติฉบับที่ 6 พ.ศ. 2520 - 2534 (2529: 55) จึงได้ระบุไว้ข้อหนึ่งว่า "ปรับปรุงคุณภาพการผลิตครู และยกระดับมาตรฐานวิชาชีพครู" เพื่อให้สอดคล้องและเป็นไปตาม นโยบายดังกล่าวทางหนึ่งที่ทำได้ก็คือ ควรลดปริมาณ เพิ่มคุณภาพ (เดโช ส่วนานนท์ 2530: 118) และการปรับปรุงการฝึกหัดครูหรือการครุศึกษา เพื่อให้สามารถผลิตครูที่มีคุณภาพสูง (จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, คณะครุศาสตร์ 2528: 185)

การที่จะผลิตครูให้มีคุณภาพตามนโยบายดังกล่าวจึงเป็นหน้าที่สำคัญของสถาบันศึกษา ในการเป็นผู้ให้การอบรม ฝึกฝน บุคคลที่จะออกไปเป็นครู ดังที่ สุภรณ์ ศรีพหล (2515: 46-47) กล่าวว่า

การผลิตครูจะต้องกระทำด้วยความรอบคอบ ระมัดระวังเป็นพิเศษ ต้องมุ่งให้นักเรียน ฝึกหัดครูได้รับการศึกษาอบรมในหน้าที่ครูเป็นอย่างดี จนถึงขนาดที่เรียกว่า "ครูชั้นอาชีพ" คือจะต้องมีทักษะในการถ่ายทอดความรู้แก่ผู้อื่น อันเป็นทักษะวิชาชีพซึ่งได้จากการศึกษา ฝึกฝน อบรม ไม่ใช่เกิดขึ้นมาเอง

ดังนั้นจะเห็นได้ว่าในหลักสูตรการผลิตครูของสถาบันต่าง ๆ จึงกำหนดว่านิสิตนักศึกษาจะต้องผ่านการศึกษาวិชาการทั้งภาคทฤษฎีและภาคปฏิบัติ ซึ่งในภาคปฏิบัตินั้นก็คือการฝึกสอน หรือที่เรียกกันว่า การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ การฝึกสอนเป็นหน้าที่สำคัญประการหนึ่งของสถาบันการผลิตครูระดับต่าง ๆ ที่พยายามจัดให้เด็กเรียน นิสิต นักศึกษาฝึกสอนได้นำเอาทฤษฎีต่าง ๆ ทั้งหมดที่เรียนมาปฏิบัติ (เนพวงษ์ บุญจิตราดุลย์ 2523: 121) หรืออาจกล่าวได้ว่า การฝึกสอนเป็นกระบวนการจัดประสบการณ์ตรง (Direct Experience) ในทางการศึกษาเพื่อเป็นการฝึกฝน อบรมให้มีสมรรถภาพครูเท่าที่ครูตีพิมพ์จะมีคุณลักษณะและคุณสมบัตินั้น ทั้งเป็นการทดสอบความรู้ความสามารถและประสบการณ์ในภาคทฤษฎี หลักการ ตลอดจนแนวความคิดต่าง ๆ ซึ่งนักศึกษาได้เรียนมาแล้วว่ามีสมรรถภาพความสามารถและทักษะในการใช้ระหว่างการฝึกสอน ฝึกงานมากน้อยเพียงใดหรืออยู่ในระดับใด และเหมาะสมที่จะเป็นครูที่ดีได้หรือไม่ (เฉลิม มลิลลา 2525: 67)

จากที่กล่าวมาข้างต้น จะเห็นได้ว่า การฝึกสอนไม่ใช่การฝึกสอนอย่างเดียว แต่เป็นการฝึกภาระหน้าที่ต่าง ๆ ซึ่งเป็นประสบการณ์ทั้งหมดที่จะช่วยให้ผู้ที่เป็นครูได้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องกับนักเรียนและบุคลากรที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งได้มีโอกาสที่จะสังเกตการเรียนการสอน การร่วมมือทำงานและกิจกรรมอื่น ๆ ที่จะทำให้ผู้ฝึกเกิดการเรียนรู้ และมีความเข้าใจในภาระหน้าที่รับผิดชอบของครู (ปานตา ใช้เทียมวงศ์ สมจิต ชิวปรีชา 2526: 85) ดังนั้นประสบการณ์ที่ได้รับในช่วงระหว่างฝึกสอน จึงมีความหมายและสำคัญยิ่งต่อชีวิตนักศึกษา เพราะเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้พัฒนาบุคลิกภาพ เจตคติ และความเจริญงอกงามในอาชีพครู

ในการดำเนินงานฝึกสอนนั้น อาจารย์นิเทศก์เป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญ เพราะเป็นผู้ที่ทางคณะหรือสถาบันที่ผลิตครูมอบหมายให้เป็นตัวแทนในการทำหน้าที่ประสานงานกับโรงเรียนฝึกสอนในด้านต่าง ๆ เช่น การชี้แจงถึงวัตถุประสงค์ นโยบายเกี่ยวกับการฝึกสอน ในส่วนที่เกี่ยวกับนักศึกษาฝึกสอน มีหน้าที่ดูแลการฝึกสอน นิเทศ ให้คำแนะนำ ช่วยเหลือนักศึกษาให้มีพัฒนาการในการฝึกสอนและสามารถเป็นครูที่ดี มีสมรรถภาพของครูโดยครบถ้วนภายหลังการฝึกสอน กับมีหน้าที่ในการติดตามผล ประเมินผลการฝึกสอน (เฉลิม มลิลลา 2527: 40)

จากการศึกษาปัญหาเกี่ยวกับการนิเทศการฝึกสอน และความต้องการของนักศึกษาฝึกสอนในด้านต่าง ๆ ระหว่างปี พ.ศ. 2519-2526 เช่น นาดยา ภัทรแสงไทย (2519) จินตนา สุภทรวิภาต (2522) ปัญญา เลิศศิริ (2523) ประสาท อ่อนอก (2523) เรวัตพร พรหมเพ็ญ (2526) วัฒนา ชัยพงษ์ (2522) ส่วนใหญ่พบว่า อาจารย์นิเทศก์มีงานอื่นที่ต้องรับผิดชอบมาก อาจารย์นิเทศก์ขาดความรู้ความสามารถในการนิเทศ ส่วนนักศึกษาฝึกสอนต้องการคำแนะนำด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการฝึกสอนจากอาจารย์นิเทศก์ เช่น การทำบันทึกการสอน การเลือกใช้สื่อการสอน เป็นต้น

จากตัวอย่างปัญหา และความต้องการดังกล่าว จึงทำให้มองได้ชัดเจนว่า ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ในสถาบันการผลิตครูควรได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ เพื่อจะได้เสริมสร้างความรู้ความสามารถให้เป็นผู้นิเทศหรืออาจารย์นิเทศก์ที่มีประสิทธิภาพ

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้เริ่มก่อตั้งขึ้นเมื่อปี พ.ศ. 2514 เพื่อผลิตบัณฑิตทางการศึกษาที่มีคุณภาพออกไปเป็นครู และเนื่องจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา ที่ผู้ศึกษาสามารถศึกษาได้ด้วยตนเองโดยไม่ต้องมาเข้าชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัยจัดให้ก็ได้ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2530: 2) และจากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ระบุว่า ผู้มีสิทธิเข้าศึกษาชั้นปริญญาตรีในมหาวิทยาลัยต้องมีคุณสมบัติตามที่สภามหาวิทยาลัยกำหนดและต้องสอบไล่ได้ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่า หรือเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งมีตำแหน่งและเงินเดือนตั้งแต่ระดับ 2 หรือเทียบเท่าขึ้นไป และมีเงินความรู้สอบไล่ได้มัธยมศึกษาตอนต้นหรือเทียบเท่า หรือเป็นผู้ซึ่งสภามหาวิทยาลัยได้พิจารณาแล้วเห็นสมควรให้รับเข้าศึกษาได้ ทั้งนี้โดยไม่ต้องสอบคัดเลือก (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2530: 3)

จากพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหงดังกล่าว จึงพบว่า มีนักศึกษาส่วนหนึ่งออกทำการฝึกสอนโดยไม่เคยผ่านการฝึกปฏิบัติการสอน ไม่เคยได้ดูการสาธิตการสอนจากอาจารย์ผู้สอน นอกจากนั้นทางคณะศึกษาศาสตร์ยังให้สิทธิให้นักศึกษาออกฝึกสอนได้ในกรณีที่

นักศึกษาผู้ที่มีสภาพของนักศึกษาเป็นปีที่ 8 แม้ว่านักศึกษาผู้เหล่านั้นจะมีคุณสมบัติไม่ครบตามเกณฑ์การออกฝึกสอนฝึกงานของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เกณฑ์ดังกล่าวนี้คือ นักศึกษาที่ยื่นขอฝึกสอนจะต้องมีคุณสมบัติคือ ต้องสอบได้หน่วยกิตสะสมก่อนการยื่นขอฝึกสอน/ฝึกงาน ไม่น้อยกว่า 108 หน่วยกิต และจะต้องสอบได้หน่วยกิตของวิชาเอกหรือวิชาเอกและวิชาชีพ (ถ้ามี) ไม่น้อยกว่า 80 % ของหน่วยกิตที่กำหนดให้เรียนในวิชาเอกหรือวิชาเอกและวิชาชีพ นอกจากนี้กรณีนักศึกษาที่จะออกฝึกสอน/ฝึกงาน ในภาคเรียนที่ 1 ปีที่ 8 จะมีสิทธิ์ยื่นขอฝึกสอน/ฝึกงานได้ จะต้องมียุทธศาสตร์สะสมก่อนยื่น ไม่น้อยกว่า 108 หน่วยกิต , ในกรณีที่มียุทธศาสตร์สะสมตั้งแต่ 78 หน่วยกิตขึ้นไป แต่ไม่ถึง 108 หน่วยกิต ให้มีสิทธิ์ยื่นขอออกฝึกสอน/ฝึกงานได้ในภาคเรียนที่ 2 ของปีที่ 8 (มหาวิทยาลัยรามคำแหง 2530: 8-9)

เนื่องจากคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นสถาบันการศึกษาที่มีลักษณะรูปแบบ แตกต่างจากสถาบันการศึกษาอื่น โดยเฉพาะในด้านสภาพการจัดการเรียนการสอน ด้านเกณฑ์การออกฝึกสอน ดังกล่าวแล้ว ผู้วิจัยซึ่งเป็นอาจารย์ประจำที่โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยรามคำแหง คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และได้เคยทำหน้าที่เป็นอาจารย์นิเทศก์จึงมีความเห็นว่า คุณภาพอาจารย์นิเทศก์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ก็ควรจะได้รับการพิจารณาเป็นพิเศษ โดยเฉพาะในด้านความรู้ความสามารถของอาจารย์นิเทศก์ ซึ่งต้องทำการนิเทศนักศึกษาฝึกสอนที่มีคุณสมบัติแตกต่างกันในด้านต่าง ๆ เช่น วัย พื้นฐานความรู้ด้านวิชาการ และการฝึกปฏิบัติการสอนก่อนการฝึกสอน เป็นต้น เพราะจะมีผลโดยตรงต่อการฝึกสอนของนักศึกษาฝึกสอน และคุณภาพของบัณฑิตที่จะออกไปเป็นครู และยังไม่มีการวิจัยใดที่กล่าวถึงความรู้ความสามารถของอาจารย์นิเทศก์ ในสถาบันการผลิตครูแบบตลาดวิชา เช่น มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผลจากการวิจัยครั้งนี้จะเป็นแนวทางสำคัญ ทำให้ได้ข้อคิดและแนวการปฏิบัติสำหรับอาจารย์นิเทศก์ เพื่อให้ได้ อาจารย์นิเทศก์ที่มีคุณภาพ ตลอดจนการนิเทศฝึกสอนที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังใช้เป็นแนวทางในการปรับปรุงตัวอาจารย์นิเทศก์และปรับปรุงการนิเทศการฝึกสอน ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ และของนักศึกษาฝึกสอน
2. เพื่อเปรียบเทียบความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษาฝึกสอน

สมมติฐานการวิจัย

1. ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์กับของนักศึกษาฝึกสอน แตกต่างกัน
2. ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ ระดับการศึกษาปริญญาตรีหรือเทียบเท่า ปริญญาโทหรือเทียบเท่า และสูงกว่าปริญญาโท แตกต่างกัน
3. ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศ 1-5 ภาคการศึกษา กันตั้งแต่ 6 ภาคการศึกษาขึ้นไป แตกต่างกัน
4. ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ที่เคยได้รับการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศและไม่เคย แตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้ ใช้วิธีรวบรวมข้อมูลจากอาจารย์นิเทศก์ ของคณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งที่กำลังปฏิบัติงานนิเทศการฝึกสอน และเคยปฏิบัติงานนิเทศการฝึกสอนมาก่อนแล้ว และนักศึกษาฝึกสอนที่กำลังฝึกสอนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531
2. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาถึงความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอน ใน 3 ด้านต่อไปนี้

1. ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ
2. ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานนิเทศการฝึกสอน
3. ด้านการใช้มนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงาน

3. การวิจัยครั้งนี้ มีกลุ่มตัวอย่างประชากร 2 กลุ่ม คือ อาจารย์นิเทศก์ กับ นักศึกษาฝึกสอน ตัวแปรที่จะใช้ศึกษาในกลุ่มอาจารย์นิเทศก์ คือ ระดับการศึกษา ประสบการณ์ในการนิเทศ และประสบการณ์ในการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศ

ข้อตกลงเบื้องต้น

1. ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ เป็นสิ่งที่รับรู้ได้จากความรู้สึกของอาจารย์นิเทศก์เอง และนักศึกษาฝึกสอนเป็นผู้รับรู้ โดยการตอบตามข้อรายการในแบบสอบถามที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น
2. ผู้ตอบแบบสอบถาม ตอบตามการรับรู้ของตนอย่างแท้จริง

ประโยชน์ของการวิจัย

1. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง และเพื่อให้งานการนิเทศการฝึกสอนมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
2. ช่วยกระตุ้นให้อาจารย์นิเทศก์ได้ตระหนักถึงความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนและพยายามพัฒนาตนเองให้มีคุณภาพยิ่งขึ้น

คำนิยามศัพท์เฉพาะ

ความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอน หมายถึง ความรู้ความสามารถของอาจารย์นิเทศก์ที่แสดงออกมาหรือที่มีอยู่ ในการนิเทศการฝึกสอนในด้านต่าง ๆ คือ ด้านวิชาการ ด้านการปฏิบัติงานนิเทศ และด้านการใช้มนุษยสัมพันธ์

อาจารย์นิเทศก์ หมายถึง อาจารย์คณะศึกษาศาสตร์ที่ได้รับการแต่งตั้งให้ปฏิบัติหน้าที่นิเทศ ให้คำแนะนำ ให้คำปรึกษาแก่นักศึกษาฝึกสอน และประสานงานกับอาจารย์นิเทศก์ ฝ่ายโรงเรียนและบุคลากรผู้เกี่ยวข้องเกี่ยวกับกิจกรรมต่าง ๆ ในการฝึกสอน ประกอบด้วย อาจารย์นิเทศก์ประจำวิชา และอาจารย์นิเทศก์ทั่วไป

การนิเทศการฝึกสอน หมายถึง การปฏิบัติงานในการสังเกตการสอน การให้คำปรึกษาแนะนำ ชี้แจง อธิบาย ให้ความช่วยเหลือ ให้ข้อเสนอแนะแก่นักศึกษาในขณะทำการฝึกสอน

นักศึกษาฝึกสอน หมายถึง นักศึกษาทุกสาขาวิชา ของคณะศึกษาศาสตร์ที่ทำการฝึกสอนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531

ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการวิจัย
กลุ่มตัวอย่างประชากรมี 2 กลุ่ม คือ

(1) อาจารย์นิเทศก์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง จำนวน 136 คน

ก. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

n = จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

N = จำนวนประชากร

e = ค่าความคลาดเคลื่อนมีค่าเป็น .05

ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 101 คน

ข. ดำเนินการสุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีสุ่มแบบง่าย (Simple Random Sampling)

(2) นักศึกษาฝึกสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่กำลังฝึกสอนในภาคการศึกษาที่ 2 ปีการศึกษา 2531 จำนวน 326 คน

ก. ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง คำนวณโดยใช้สูตรของ Taro Yamane ได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 180 คน

ข. เลือกกลุ่มตัวอย่างมาโดยวิธีสุ่มแบบแบ่งชั้นจำแนกตามสัดส่วน (Stratified Proportional Random Sampling) ของจำนวนนักศึกษาในแต่ละวิชาเอก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) การสร้างเครื่องมือ

ก. ศึกษาค้นคว้าจากหนังสือ เอกสาร วารสาร และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการฝึกสอนและการนิเทศการฝึกสอน

ข. สัมภาษณ์และปรึกษาบุคคลที่มีประสบการณ์ในด้านนิเทศการฝึกสอน เพื่อรวบรวมแนวความคิด สำหรับนำมาใช้สร้างแบบสอบถาม

ค. นำความรู้ที่ได้มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ จำนวน 3 ด้าน คือ ด้านความรู้ความสามารถทางวิชาการ ด้านความสามารถในการปฏิบัติงานนิเทศ และด้านการใช้มนุษยสัมพันธ์ในการปฏิบัติงานนิเทศ

ง. นำแบบสอบถามไปให้ผู้เชี่ยวชาญด้านนิเทศการฝึกสอน จำนวน 6 คน ตรวจสอบความถูกต้อง และความครอบคลุมในด้านเนื้อหา

จ. นำแบบสอบถามที่ผ่านการพิจารณาตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญมาแก้ไขปรับปรุง แล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อพิจารณาตรวจสอบและแก้ไขปรับปรุง

จ. นำแบบสอบถามที่แก้ไขปรับปรุงแล้วไปให้อาจารย์นิเทศก์ และ นักศึกษาฝึกสอนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง ประชากรจริง จำนวนอย่างละ 6 คน พิจารณาถึงความเข้าใจในภาษาและเนื้อหา พร้อมกับข้อเสนอแนะ

ข. นำแบบสอบถามพร้อมข้อเสนอแนะจากกลุ่มตัวอย่าง มาแก้ไขข้อบกพร่องแล้วนำเสนออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์พิจารณาตรวจสอบอีกครั้ง แล้วนำไปพิมพ์เพื่อใช้เป็นแบบสอบถามต่อไป

(2) ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือสำหรับการวิจัยนี้ เป็นแบบสอบถาม มี 2 ตอน

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check-list)

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศ การฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ เป็นแบบประเมินค่า (Rating-Scale)

เครื่องมือสำหรับให้อาจารย์นิเทศก์และนักศึกษาฝึกสอนเป็นผู้ตอบนั้น ในตอนที่ 1 จะแตกต่างกันที่จำนวนข้อคำถามเกี่ยวกับข้อมูลส่วนตัวที่ต้องการทราบ ส่วนในตอนที่ 2 มีข้อคำถามเหมือนกันทั้งสองกลุ่มตัวอย่างประชากร

(3) การรวบรวมข้อมูลและการวิเคราะห์ข้อมูล

ก. การรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปส่งและรับคืนด้วยตนเอง

ข. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยจะดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) ดังนี้

- (1) ข้อมูลส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม ใช้ค่าร้อยละ
- (2) หาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) เป็นรายชื่อและรายด้าน ของความรู้ความสามารถในการนิเทศของอาจารย์นิเทศก์
- (3) วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ โดยใช้การวิเคราะห์ ดังนี้

3.1 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์กับนักศึกษาฝึกสอน ใช้ t-test

3.2 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ที่มีระดับการศึกษาต่างกัน ใช้ F-test หากพบความแตกต่าง จะนำมาทดสอบความแตกต่างระหว่างกลุ่มตามวิธีการของ Scheffe

3.3 วิเคราะห์ความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเกี่ยวกับความรู้ความสามารถในการนิเทศการฝึกสอนของอาจารย์นิเทศก์ ตามการรับรู้ของอาจารย์นิเทศก์ที่มีประสบการณ์ในการนิเทศ และประสบการณ์ในการอบรมหรือสัมมนาเกี่ยวกับการนิเทศ แตกต่างกัน ใช้ t-test

การเสนอผลการวิจัย จะเสนอตามลำดับดังนี้

- บทที่ 1 กล่าวถึง ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมติฐานการวิจัย ขอบเขตของการวิจัย ข้อตกลงเบื้องต้น ประโยชน์ของการวิจัย คำนิยามศัพท์เฉพาะ ขั้นตอนและวิธีดำเนินการวิจัย
- บทที่ 2 กล่าวถึง เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- บทที่ 3 กล่าวถึง วิธีดำเนินการวิจัยและการรวบรวมข้อมูล โดยละเอียด
- บทที่ 4 กล่าวถึง การวิเคราะห์ข้อมูล และผลการวิเคราะห์ข้อมูล
- บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปราย และข้อเสนอแนะ

บรรณานุกรมและภาคผนวก